

Czym jest zbawienie?

Zbawienie jest obietnicą, daną przez Boga, że w końcu odnajdziesz swą drogę do Niego. Nie można jej nie dotrzymać. Zapewnia ona, że czas się skończy, podobnie jak wszystkie myśli, które zrodziły się w czasie. Słowo Boże dane jest każdemu umysłowi, który sądzi, że ma odrębne myśli, i zastąpi ono te myśli o konflikcie. Myślą o pokoju.

Myśl o pokoju Syn Boży otrzymał w tej samej chwili, gdy jego umysł pomyślał o wojnie. Uprzednio taka Myśl nie była potrzebna, gdyż pokój dany był bez żadnego przeciwieństwa i po prostu był. Gdy jednak umysł jest rozszczepiony, istnieje potrzeba uzdrowienia. Myśl o pokoju ma moc uzdrowienia tego rozszczepienia, tak więc stała się częścią każdego fragmentu umysłu, który wciąż jest jednym, lecz nie rozpoznał swej jedności. Nie znał on już bowiem siebie i myślał, że utracił swą własną Tożsamość.

Zbawienie jest odwróceniem czynienia, to znaczy, że nic nie czyni, a więc nie podtrzymuje świata snów i złośliwości. W ten sposób pozwala odejść złudzeniom. Nie podtrzymując ich, po prostu pozwala im spokojnie rozpaść się w pył. A to, co wcześniej skrywały, teraz zostaje objawione: ołtarz świętego Imienia Boga, na którym widnieje Jego Słowo wraz z darami twojego wybaczenia i pamięcią o Bogu.

Przybywajmy co dzień do tego świętego miejsca i spędźmy tam chwilę razem. Tu dzielimy się naszym ostatnim snem. Jest to sen, który nie zna smutku, gdyż zawiera ślad wszelkiej chwały, podarowanej nam przez Boga. Z ziemi wyrasta trawa, drzewa wypuszczają teraz pąki, a ptaki przyleciały, by żyć wśród ich gałęzi. Ziemia rodzi się na nowo w nowej perspektywie. Noc przeminęła, a my zeszedliśmy się razem w światłości.

Stąd dajemy zbawienie światu, bo tu zbawienie zostało przyjęte. Pieśń naszej radości obwieszcza całemu światu, że wolność powróciła i że czas niemal

się skończył, a Synowi Bożemu pozostała jeszcze tylko chwila oczekiwania, aż przypomni sobie swego Ojca, sny przeminą, świat zniknie w blasku wieczności i teraz będzie istniało jedynie Niebo.

LEKCJA 231

Ojcze, moją wolą jest jedynie przypomnieć sobie Ciebie.

Ojcze, czego mogę szukać, jak nie Twej Miłości? Być może sądzę, że szukam czegoś innego; czegoś, co nazywałem wieloma imionami. Jednakże szukam i zawsze szukałem tylko Twej Miłości. Albowiem nie ma nic innego, co kiedykolwiek mógłbym naprawdę chcieć znaleźć. Obym przypomniał sobie Ciebie. Czegóż innego mógłbym pragnąć prócz prawdy o sobie?

To twoja wola, mój bracie. I dzielisz ją ze mną, jak też z Tym, który jest naszym Ojcem. Przypomnienie Go sobie to Niebo. Tego szukamy. I jedynie to będzie nam dane odnaleźć.

LEKCJA 232

Ojcze mój, bądź w mym umyśle przez cały dzień.

Ojcze mój, bądź w mym umyśle, kiedy się budzę, i oświecaj mnie dziś przez cały dzień. Niech każda minuta będzie czasem, w którym przebywam z Tobą. I obym nie zapomniał każdej godziny podziękować za to, że pozostałeś ze mną i zawsze będziesz, by usłyszeć me wołanie do Ciebie i odpowiedzieć na nie. Gdy nadejdzie wieczór, niech wszystkie moje myśli będą wciąż o Tobie i o Twojej Miłości. Niech zasną pewny swego bezpieczeństwa i Twojej opieki oraz szczęśliwy, gdyż wiem, że jestem Twoim Synem.

Taki powinien być każdy dzień. Dzisiaj praktykuj koniec lęku. Zaufaj Temu, który jest twym Ojcem. Powierzaj Mu wszystkie rzeczy. Pozwól, by objawił ci wszystko, i nie lękaj się, gdyż jesteś Jego Synem.

LEKCJA 233

Dziś oddaję swe życie Bogu, by nim pokierował.

Ojcze, oddaję Ci dziś wszystkie moje myśli. Nie chcę mieć żadnych własnych. Zamiast nich podaruj mi Swe Myśli. Oddaję Ci również wszystkie moje czyny, abym mógł spełniać Twoją Wolę, zamiast szukać celów, których nie można osiągnąć, i marnować czas na próżne fantazje. Dziś przychodzę do Ciebie. Ustąpię i po prostu pójdę za Tobą. Bądź mi Przewodnikiem, a ja podążę za Tobą, nie kwestionując mądrości Nieskończonego ani Miłości, której czułości nie potrafię pojąć, a która jest Twym doskonałym darem dla mnie.

Dzisiaj mamy jednego Przewodnika, który nas poprowadzi. Idąc zaś razem, oddamy Mu ten dzień bez żadnych zastrzeżeń. To jest Jego dzień. A zatem jest to dzień niezliczonych darów i łask, które otrzymujemy.

LEKCJA 234

Ojcze, dziś znowu jestem Twoim Synem.

Dzisiaj będziemy oczekiwać czasu, w którym przeminą sny o grzechu i winie, a my osiągniemy święty pokój, którego nigdy nie byliśmy pozbawieni. Między wiecznością a beczasowością minęła tylko mała chwilka. W tak krótkim odstępie nie doszło do przerwania ciągłości ani przerwy w myślach, które są na zawsze zjednoczone jako jedno. Nigdy nie wydarzyło się nic, co zakłóciłoby pokój Boga Ojca i Syna. Dziś uznajemy to za całkowicie prawdziwe.

Dziękujemy Ci, Ojcze, że nie możemy utracić pamięci Ciebie i Twojej Miłości. Rozpoznajemy nasze bezpieczeństwo i składamy dzięki za wszystkie dary, którymi nas obdarzyłeś, za całą miłującą pomoc, jaką otrzymaliśmy, za Twoją wieczną cierpliwość i dane nam przez Ciebie Słowo, że jesteśmy zbawieni.

LEKCJA 235

Wolą Boga w Jego miłosierdziu jest, abym był zbawiony.

Wystarczy, abym spojrzał na wszystko, co wydaje się mnie ranić, i z całkowitą pewnością stwierdził: „Wolą Boga jest, abym był od tego zbawiony”, i tylko patrzył, jak to znika. Wystarczy, abym pamiętał, że Wolą mego Ojca dla mnie jest jedynie szczęście, a zobaczę, że tylko szczęście przyszło do mnie. I wystarczy, żebym pamiętał, iż Miłość Boża otacza Jego Syna i na zawsze zachowuje jego doskonałą bezgrzeszność, a będę miał pewność, że jestem zbawiony i na zawsze bezpieczny w Jego Ramionach. Jestem Synem, którego On kocha. I jestem zbawiony, ponieważ Bóg w Swym miłosierdziu wyraża taką Wolę.

Ojcze, Twoja świętość jest moją. Twoja Miłość stworzyła mnie i na zawsze uczyniła moją bezgrzeszność częścią Ciebie. Nie mam w sobie ani winy, ani grzechu, bo nie ma ich w Tobie.

LEKCJA 236

Rządę moim umysłem, którym tylko ja mam rządzić.

To ja mam rządzić królestwem, które do mnie należy. Czasami wygląda tak, jakbym w ogóle nie był jego królem. Wydaje się, że to ono triumfuje nade mną i dyktuje mi, co mam myśleć, robić i czuć. A jednak dano mi je, by służyło takiemu celowi, jaki w nim widzę. Mój umysł może jedynie służyć. Dziś oddaję go w służbę Duchowi Świętemu, by używał go tak, jak uzna za stosowne. W ten sposób kieruję moim umysłem, którym tylko ja mogę rządzić. I tak uwalniam go, by spełniał Wolę Boga.

Ojcze, mój umysł otwarty jest na Twoje Myśli, a zamknięty dziś na wszelkie myśli poza Twymi. Rządę moim umysłem i ofiaruję go Tobie. Przyjmij mój dar, bo jest to Twój dar dla mnie.

LEKCJA 237

Teraz chcę być taki, jakim Bóg mnie stworzył.

Dzisiaj uznaję prawdę o sobie. Wzniosę się w chwale i pozwolę, by światłość we mnie oświecała świat przez cały dzień. Przynoszę światu przesłanie zbawienia, które słyszę, kiedy Bóg, mój Ojciec, mówi do mnie. I widzę świat taki, jaki Chrystus chce, bym widział, świadom, że kończy on gorzki sen śmierci; świadom, że jest Wołaniem mego Ojca do mnie.

Chrystus jest dziś moimi oczami i jest On uszami, które słuchają Głosu przemawiającego w Imieniu Boga. Ojcze, przychodzę do Ciebie za pośrednictwem Tego, który jest Twym Synem, jak też moim prawdziwym Ja. Amen.

LEKCJA 238

Od mojej decyzji zależy całe zbawienie.

Ojcze, ufność, którą pokładasz we mnie, jest tak wielka, że muszę być jej godny. Ty mnie stworzyłeś i znasz mnie takim, jakim jestem. A jednak zbawienie Twojego Syna złożyłeś w moje ręce i pozwoliłeś, by zależało od mojej decyzji. Zaprawdę umiłowałeś mnie Sobie! Muszę być także niezłomny w świętości, skoro powierzyłeś mi Swego Syna, mając pewność, że bezpieczny jest Ten, kto wciąż jest częścią Ciebie, a jednak należy do mnie, ponieważ jest On moim Ja.

Zatrzymajmy się dziś ponownie na chwilę i pomyślmy o tym, jak bardzo Ojciec nas kocha. I jak Jego Syn, stworzony przez Jego Miłość, pozostaje drogi dla Tego, którego Miłość znajduje w nim spełnienie.

LEKCJA 239

Chwała mego Ojca jest moją chwałą.

Niech prawdy o nas nie skrywa dziś fałszywa pokora. Podziękujmy natomiast za dary, które dał nam nasz Ojciec. Czy w tych, z którymi podziela On Swą chwałę, możemy widzieć jakikolwiek ślad grzechu i winy? I czyż nie jesteśmy pośród nich, skoro On kocha Swego Syna na zawsze i z doskonałą stałością, wiedząc, że jest on taki, jakim go stworzył?

Dziękujemy Ci, Ojcze, za światłość, która płonie w nas na zawsze. I czcimy ją, ponieważ Ty dzielasz ją z nami. Jesteśmy jednym, zjednoczeni w tej światłości, i jednym z Tobą, w pokoju z całym stworzeniem i z samymi sobą.

LEKCJA 240

Lęk jest bezzasadny w każdej postaci.

Lęk to oszustwo. Potwierdza jedynie, że widzisz siebie takim, jakim nigdy nie mógłbyś być, a zatem patrzysz na świat, który nie jest możliwy. Ani jedna rzecz w tym świecie nie jest prawdziwa. Nie jest ważne, w jakiej postaci może się przejawiać. Świadczy jedynie o twych własnych złudzeniach co do siebie. Nie dajmy się dziś oszukać. Jesteśmy Synami Boga. Nie ma w nas lęku, bo każdy z nas jest częścią samej Miłości.

Jakże niemądre są nasze lęki! Czy pozwoliłbyś cierpieć swojemu Synowi? Użycz nam dziś wiary, abyśmy rozpoznali Twójego Syna i dali mu wolność. Wybaczmy mu w Twoje Imię, abyśmy mogli pojąć jego świętość i poczuć do niego miłość, która jest także Twoją.

Tłum. Jerzego Prokopiuka opublikowane za zgodą Wydawnictwa Poza Czasem
Copyright © by Wydawnictwo Poza Czasem Sp. z o.o.